

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 5C/175/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613205124
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Juraj Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2014:5613205124.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudcom Mgr. Jurajom Lukáčom v právnej veci žalobcu: Slovenská sporiteľňa, a. s., so sídlom v Bratislave, Tomášikova 48, IČO: 00 151 653, právne zastúpeného: BBH advokátskou kanceláriou, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Gorkého 3, IČO: 36 713 066, proti žalovaným: 1. G. V., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom P. P.S., D. XX a 2. T. V., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom P. P., D. XX, o splnenie povinnosti zaplatiť sumu 945,61 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žaloba sa **z a m i e t a**.

Žalovaným v 1. a 2. rade sa **n e p r i z n á v a** náhrada trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou, doručenou súdu dňa 14. 05. 2013, sa žalobca prostredníctvom právneho zástupcu domáhal voči žalovaným splnenia povinnosti zaplatiť sumu 945,61 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 789,64 eur od 01. 03. 2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 31. 08. 2005 uzatvorili účastníci konania zmluvu o kontokorentnom úvere č. XXXXXXXXXXXX/X/X, na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovaným kontokorentný úver vo výške úverového rámca 21.000,- Sk (697,07 eur) spôsobom, že bude realizovať platobné príkazy žalovaných na prevod alebo výbery hotovosti z účtu, a to aj vtedy, ak nebude existovať pohľadávka žalovaných voči žalobcovi z účtu žalovaných, ktorá vznikne v dôsledku pripísania platieb uskutočnených v prospech účtu žalovaných, alebo vkladom v hotovosti na účet žalovaných, a to do výšky úverového rámca. Žalovaní sa zaviazali poskytnutý kontokorentný úver splatiť do konečnej splatnosti úveru 30. 08. 2006. Zmluva o kontokorentnom úvere bola uzatvorená na dobu určitú, a to na obdobie 1 roka odo dňa podpísania zmluvy. Účastníci konania sa zároveň dohodli, že doba trvania zmluvy sa predlžuje vždy o dobu 1 roka, ak žalovaný v lehote jedného mesiaca pred uplynutím doby trvania zmluvy neoznámí, že nemá záujem o predĺženie predmetnej zmluvy o kontokorentnom úvere. Zo strany žalovaných k takémuto oznámeniu nedošlo a žalovaní opätovne čerpali úver, ktorú skutočnosť žalobca dokladoval výpismi z účtu. Žalovaní sa zaviazali kontokorentný úver splácať do dňa konečnej splatnosti kontokorentného úveru formou započítania pohľadávky žalobcu proti pohľadávke žalovaných z ich účtu. Žalovaní sa zaviazali zaplatiť žalobcovi riadne úroky vo výške 10,65 % ročne so splatnosťou ročne k 31. 12. kalendárneho roka. Nakoľko žalovaní svoj záväzok zo zmluvy nesplnili riadne a včas, žalobca vypovedal zmluvu o kontokorentnom úvere dňa 06. 09. 2010, čím došlo k zániku zmluvného vzťahu medzi účastníkmi konania. Následne dňa 22. 07. 2011 došlo zo strany žalobcu k zrušeniu účtu žalovaných č. XXXXXXXXXXXX/XXXX a preúčtovanie na účet s názvom pohľadávka z nepovoleného prečerpania č. účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX. Peňažný záväzok žalovaných vyčíslený vo výške 945,61 eur pozostáva z pohľadávky vo výške 785,45 eur a príslušenstva vo výške 160,16 eur, pričom príslušenstvo pozostáva z riadnych úrokov vo výške 4,19 eur, z úrokov z omeškania vo výške 101,22 eur a z nákladov vo výške 54,75 eur. Položka istina v sume 785,45 eur predstavuje súčet finančných prostriedkov skutočne

čerpaných žalovanými a poplatkov za vedenie účtu. Riadne úroky vo výške 4,19 eur predstavujú sumu riadnych úrokov žalobcom predpísaných do dňa zrušenia účtu, t. j. do dňa 22. 07. 2011. Úroky z omeškania vo výške 101,22 eur predstavujú súčet nasledovných súm: suma vo výške 98,15 eur - úroky z omeškania vo výške 8 % p. a. zo sumy vo výške 789,64 eur (súčet istiny a riadnych úrokov) od 23. 07. 2011 (odo dňa nasledujúceho po dni kedy došlo zo strany žalobcu k zrušeniu účtu žalovaných) do 31. 01. 2013 (do dňa, kedy si žalobca uplatňoval úroky z omeškania vo výške 8 % ročne) a sumy vo výške 3,07 eur - úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 789,64 eur od 01. 02. 2013 (odo dňa nasledujúceho po dni, kedy došlo zo strany žalobcu k zmene výšky úrokovej sadzby) do 28. 02. 2013 (do dňa, kedy si žalobca vyčíslil v žalobe pohľadávku). Náklady vo výške 54,75 eur predstavujú úroky z omeškania do dňa zrušenia účtu žalovaných, t. j. do dňa 22. 07. 2011.

V doplnení žaloby zo dňa 08. 11. 2013 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že povolené prečerpanie je osobitný typ úveru poskytovaný k bežnému účtu klienta - fyzickej osoby a umožňuje prečerpať bežný účet, t. j. ísť do mínusu. Výšku, čas a spôsob čerpania a splácania si určuje klient podľa svojich potrieb. K čerpaniu úveru dochádza po vyčerpaní vlastných prostriedkov na bežnom účte. Úver sa spláca priebežne, bezhotovostnými a hotovostnými vkladmi na účet, nie pevne stanovenou splátkou. Z predloženej platobnej histórie vyplýva, že na bežnom účte žalovaných bolo v priebehu zmluvného vzťahu uskutočnené veľké množstvo finančných operácií, t. j. výberov a vkladov a žalovaní využívali možnosť prečerpať vlastné finančné prostriedky na bežnom účte. Dátum a výška čerpania peňažných prostriedkov, ako aj obdobie, počas ktorého vznikol peňažný záväzok žalovaných prehľadne vyplýva zo žalobcom predloženej platobnej histórie. Žalovaní sa v súlade s ich platobnou históriou pohybovali odo dňa 31. 08. 2005 trvalo v mínuse, t. j. mali vyčerpaných viac peňažných prostriedkov, ako vložili na účet, až sa dostali dňa 31. 10. 2005 prvýkrát do nepovoleného prečerpania, keďže zostatok na bežnom účte žalovaných bol menej ako povolených 21.000,- Sk (bol vo výške - 21.045,90 Sk). Od 28. 10. 2010 boli žalovaní trvalo v nepovolenom prečerpaní, keď stav na účte bol nepretržite nižší ako - 697,07 eur a tak došlo dňa 06. 09. 2010 k ukončeniu kontokorentnej zmluvy. Ku dňu ukončenia zmluvy bol v súlade s dôkazom s názvom výpis II zostatok na účte vo výške -786,89 eur. V dôsledku ukončenia zmluvy zo strany žalobcu sa stal celý záväzok splatným. Žalovaní sa do omeškania so zaplatením celého splatného záväzku dostali dňa 07. 09. 2010, t. j. dňa nasledujúceho po dni konečnej splatnosti úveru.

Žalovaní v 1. a 2. rade sa k žalobe písomne nevyjadrili.

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 22. 11. 2013, č. konania 5C/175/2013-265 súd žalobu zamietol. Proti uvedenému rozsudku podal žalobca prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie. Uznesením Krajského súdu v Žiline ako súdu odvolacieho zo dňa 30. 04. 2014, č. konania 8Co/141/2014-295 bol rozsudok okresného súdu zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu bolo zistené, že pokiaľ okresný súd založil svoj zamietajúci rozsudok na tej skutočnosti, že v žalobe žalobcu absentuje opis rozhodujúcich skutočností tak, aby z nich bol zrejmý skutkový dej, na základe ktorého si uplatňuje svoje právo, odvolací súd sa s vyššie uvedenými závermi nestotožnil. Ak okresný súd mal za to, že žaloba žalobcu neobsahuje opísanie rozhodujúcich skutočností, mal ho vyzvať na doplnenie žaloby podľa § 43 ods. 1 OSP. Výsledkom nečinnosti žalobcu by bol postup podľa § 43 ods. 2 OSP, t. j. odmietnutie žaloby a nie jej zamietnutie. Vo vzťahu k náležitostiam žaloby uviedol, že pokiaľ žalobca neuvedie v žalobe všetky potrebné tvrdenia významné podľa hmotného práva, nejde o vadu žaloby, ktorá by bránila pokračovať v konaní, ak v nej uvedie aspoň také rozhodujúce skutočnosti, ktorými bol vymedzený predmet konania po skutkovej stránke. Prvostupňový súd si ujasní, či existujú dôvody, pre ktoré je potrebné doplniť žalobu a postupom podľa § 43 vyzve žalobcu na opravu nesprávneho, neúplného alebo nezrozumiteľného podania. Pokiaľ podanie bude považovať za úplné, bude o tejto žalobe konať, vykoná dôkazy predložené žalobcom, ktoré tvoria prílohu žaloby, resp. ktoré tento predloží a tieto vyhodnotí postupom podľa § 132 OSP a vo veci opätovne rozhodne.

V doplnení žaloby zo dňa 25. 06. 2014 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že žalovaní sa zaviazali splatiť pohľadávku žalobcu najneskôr v deň konečnej splatnosti povoleného prečerpania, pričom pohľadávkou žalobcu z poskytnutého povoleného prečerpania sa rozumie najmä istina, úroky z omeškania, úroky z prečerpania a všetky poplatky a náklady žalobcu spojené s poskytnutím povoleného prečerpania. Dňom konečnej splatnosti sa rozumie deň zániku povoleného prečerpania (deň zániku zmluvy, na základe ktorej bolo povolené prečerpanie žalovanému k jeho bežnému účtu poskytnuté alebo deň uvedený v oznámení o poskytnutí povoleného prečerpania) alebo deň uvedený v oznámení o zastavení povoleného prečerpania. Z dôkazu s názvom oznámenie žalobcu a výpis II vyplýva, že dňa 06.

09. 2010 došlo k ukončeniu zmluvy o kontokorentnom úvere (položka 545 výpisu), v dôsledku ukončenia zmluvy zo strany žalobcu sa stal celý záväzok žalovaných splatný. Konečná splatnosť povoleného prečerpania preto nastala dňa 06. 09. 2010.

Súd vo veci vykonal dokazovanie listinami, a to zmluvou o kontokorentnom úvere, zmluvou zo dňa 12. 07. 2005, všeobecnými obchodnými podmienkami, predžalobnou výzvou, oznámením o zaevidovaní pohľadávky banky a zistil nasledovný skutkový stav:

Zástupkyňa právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní predniesla, že trvajú na podanej žalobe. Podľa jej názoru zmluva o kontokorentnom úvere je povoleným prečerpaním na bežnom účte. V zmysle predloženého výpisu posledný vklad zo strany žalovaných bol realizovaný 19. 01. 2007 v sume 4.434,- Sk. Dala do pozornosti skutočnosť, že 22. 07. 2011, ako je uvedené vo výpise z účtu č. III, je zaúčtovaná položka s názvom schválenie úveru vo výške 785,45 eur. Bežný účet žalovaných bol zrušený dňa 22. 07. 2011. Zmluvný vzťah bol ukončený vypovedaním zmluvy v septembri 2010, z dôvodu neplnenia zmluvných povinností žalovanými. Podľa výpisu z účtu sa žalovaní dostali do režimu nepovoleného prečerpania v roku 2010, to znamená prekročili úverový rámec 21.000,- Sk. Vypovedanie zmluvy nie je povinnosťou žalobcu, je na ňom, kedy sa rozhodne ukončiť zmluvný vzťah výpoveďou. Uplatnený nárok žalobcu nie je premlčaný. Bol uplatnený v 3 - ročnej premlčacej dobe. Pre jej plynutie je kľúčová výpoveď zmluvného vzťahu.

Dňa 12. 07. 2005 uzatvorili účastníci konania zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie bankových produktov v kombinácii balík extra žalobcom žalovaným v 1. a 2. rade (časť I. zmluvy). Podľa časti II. zmluvy bolo predmetom zmluvy zriadenie účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX žalobcom pre žalovaných v 1. a 2. rade.

Dňa 21. 08. 2005 bola medzi účastníkmi konania uzatvorená zmluva o kontokorentnom úvere XXXXXXXXXXX/X, ktorej predmetom bolo poskytnutie kontokorentného úveru č. XXXXXXXXXXX/X/X žalobcom žalovaným s výškou úverového rámca 21.000,- Sk. Úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 10,65 % p. a., typ premenlivá, splatnosť úrokov bola dohodnutá mesačne k poslednému dňu v mesiaci. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá do 30. 08. 2006 (bod I. zmluvy). Žalobca sa zaviazal poskytnúť žalovaným kontokorentný úver spôsobom, že bude realizovať platobné príkazy žalovaných na prevod alebo výbery hotovosti z účtu, a to aj vtedy, ak nebude existovať pohľadávka žalovaných voči žalobcovi z účtu žalovaných, ktorá vznikne v dôsledku pripísania platieb uskutočnených v prospech účtu žalovaných, alebo vkladom v hotovosti na účet žalovaných, a to do výšky úverového rámca. V zmysle čl. III. zmluvy, zmluva sa uzatvára na dobu určitú, a to na dobu 1 roka odo dňa podpísania zmluvy zmluvnými stranami. Doba trvania zmluvy sa predlžuje vždy o dobu jedného roka, ak dlžník neoznámí veriteľovi najneskôr v lehote jedného mesiaca pred uplynutím doby trvania zmluvy (pôvodnej alebo predĺženej), že nemá záujem o predĺženie doby trvania zmluvy, maximálne však do dosiahnutia 65. roku veku dlžníka. Úver je splatný v deň splatnosti uvedený v základných podmienkach zmluvy. V prípade predĺženie zmluvy podľa bodu 1 tohto článku sa splatnosť úveru predlžuje o dobu, o ktorú bola predĺžená účinnosť zmluvy, t. j. o 1 rok (čl. III bod 2 zmluvy). Podľa čl. III bod 3 a 4 zmluvy dlžník je oprávnený písomne vypovedať zmluvu. Výpoveď nadobúda platnosť dňom doručenia výpovede veriteľovi a účinky úplným vyrovnaním všetkých záväzkov dlžníka voči veriteľovi vyplývajúcich zo zmluvy. V prípade, že dlžník nevyrovná všetky záväzky vyplývajúce zo zmluvy, účinnosť výpovede nastáva až ich úplným vyrovnaním. Momentom doručenia výpovede veriteľovi je veriteľ oprávnený zastaviť čerpanie úveru o zastavení čerpania úveru nie je veriteľ povinný oboznámiť dlžníka. Veriteľ je oprávnený vypovedať zmluvu, ak dlžník nečerpал úver v priebehu šiestich po sebe nasledujúcich mesiacoch. Výpoveď je účinná dňom jej doručenia dlžníkovi.

Podľa bodu 7.3.1. všeobecných obchodných podmienok (VOP) pohľadávka z kontokorentného úveru, ktorá sa skladá z istiny, jej súčasti a príslušenstva, bude v čase do konečnej splatnosti kontokorentného úveru splácaná formou započítania pohľadávky z úveru banky voči klientovej pohľadávke z účtu, a to v momente vzniku pohľadávky z účtu a v rozsahu, v ktorom sa pohľadávky kryjú alebo spôsobom dohodnutým medzi bankou a klientom. Právo klienta na čerpanie kontokorentného úveru do výšky úverového rámca trvá až do termínu konečnej splatnosti úveru. Ak ku dňu splatnosti úrokov, úrokov z omeškania, poplatkov a iných nákladov spojených s kontokorentným úverom nebude na účte dostatok prostriedkov na ich úhradu a dohodnutý úverový rámec bude vyčerpaný v celej dohodnutej výške, klient a banka sa dohodli na tom, že banka je oprávnená uspokojiť splatné úroky, úroky z omeškania, poplatky a iné náklady spojené s kontokorentným úverom vo forme zaťaženia účtu, i keď neexistuje klientova

pohľadávka z jeho účtu a úverový rámec je vyčerpaný v celej dohodnutej výške. Na základe tejto skutočnosti bude rozsah čerpaného kontokorentného úveru vyšší ako je výška dohodnutého úverového rámca (nepovolené prečerpanie) a klient je povinný okamžite vyrovnať toto nepovolené prečerpanie minimálne na výšku dohodnutého úverového rámca a zaplatiť úroky z prečerpania dohodnuté v základných podmienkach zmluvy o úvere.

Podľa výpisu z účtu bola dňa 20. 02. 2007 zo strany žalovaných vykonaná úhrada vo výške 2.324,- Sk (položka 879 výpisu), po jej zaúčtovaní činil debetný zostatok - 8.806,80 Sk a dňa 20. 02. 2007 bol uskutočnený bezhotovostný výber v sume 2.089,60 Sk (položka 880 výpisu z účtu) a po jeho zaúčtovaní činil debetný zostatok - 10.896,40 Sk.

Listinou zo dňa 25. 07. 2011 žalobca oznámil žalovanému v 1. rade, že na základe výpovede zmluvy o bežnom účte č. 333123594 zo strany banky došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu k tomuto bežnému účtu. Banka eviduje voči žalovanému pohľadávku ku dňu vyhotovenia tohto oznámenia vo výške 844,39 eur.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 OSP súd pojednával a rozhodol aj v neprítomnosti žalobcu a žalovaných, ktorí boli na súdne pojednávanie riadne a včas predvolaní. Súd vo veci rozhodol prihliadajúc na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy, keďže preukázaný skutkový stav umožňoval vyhlásiť rozhodnutie vo veci a nebol zistený vážny dôvod odročenia súdneho pojednávania. Žiadna zo sporových strán nepožiadala o odročenie súdneho pojednávania. Žalobca bol na pojednávaní zastúpený právnym zástupcom. Žalovaní v 1. a 2. rade písomne ospravedlnili neúčast' na pojednávaní a súhlasili s tým, aby súd pojednával v ich neprítomnosti.

Podľa § 52 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 31. 12. 2007):

Spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka:

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka:

Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka:

Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 23a ods. 1 a 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (v znení účinnom do 30. 06. 2007):

Spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, 13d) sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka:

Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka:

Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 503 ods. 1, 2, 3 Obchodného zákonníka

Závazok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

Podľa § 5b Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (v znení účinnom od 01. 05. 2014):

Orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

V súvislosti s právnym názorom odvolacieho súdu okresný súd uvádza, že opísanie rozhodujúcich skutočností nepovažuje za neúplné, neurčité či nezrozumiteľné, pretože na ich základe je možné ustáliť, aký skutkový dej má byť predmetom konania. Nebol preto daný dôvod na postup súdu v zmysle ust. § 43 ods. 1 O. s. p.

V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými ustanoveniami zákona súd žalobu zamietol. Nebolo sporné medzi účastníkmi konania, že žalobca a žalovaní uzatvorili dňa 12. 07. 2005 zmluvu, na základe ktorej bol žalovaným zriadený účet č. XXXXXXXXXX. Rovnako nebolo medzi nimi sporné, že dňa 21. 08. 2005 uzatvorili zmluvu o kontokorentnom úvere s dohodnutou výškou úverového rámca 21.000,- Sk. Žalovaní nerozporovali tvrdenie žalobcu, že zmluva o úvere bola vypovedaná dňa 06. 09. 2010 z dôvodu neplnenia zmluvných povinností.

Súd mal preukázané, že medzi žalobcom a žalovanými bola uzavretá zmluva, ktorú je potrebné podriaďiť pod režim ustanovení zákona č. 634/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa platného v čase uzavretia úverovej zmluvy (§ 23a ods. 1, 2), v zmysle ktorého sú spotrebiteľskými zmluvami zmluvy uzavreté podľa občianskeho zákonníka, obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvní. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

V dôsledku zmeny právnej úpravy (novelizácie zákona č. 250/2007 Z. z.) účinnej od 01. 05. 2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (vrátane súdu) je povinný prihliadnuť na premlčanie aj vtedy, ak sa spotrebiteľ, t. j. v prejednávanej veci žalovaní, premlčania nedovolajú. Nebolo sporné medzi účastníkmi konania, že žalobca poskytol žalovaným kontokorentný úver. Z hľadiska vyhodnotenia, či uplatnený nárok zo spotrebiteľskej zmluvy je premlčaný, bolo potrebné prioritne ustáliť dátum začiatku plynutia premlčacej doby ohľadom uplatneného nároku. Z povahy a charakteru bankového produktu - kontokorentného úveru vyplýva, že slúži na krátkodobé preklopenie nesúlady medzi príjmami a výdavkami. Banka poskytne majiteľovi k bežnému účtu povolenie tzv. debetného limitu, t. j. čerpanie do „mínusu“. Podľa názoru súdu pri existencii okolností v konkrétnej veci však pre určenie počiatku plynutia premlčacej doby nie je rozhodujúci zánik zmluvného vzťahu, a to zmluvy o kontokorentnom úvere výpoveďou zo strany žalobcu. Opačný výklad by v konečnom dôsledku znamenal, že žalobca mohol udržiavať v platnosti zmluvný vzťah, hoci žalovaní dlhodobo nevyužívali poskytnutý bankový produkt (povolené prečerpanie), čo je nepochybne aj v rozpore s dobrými mravmi. Možnosť ukončenia zmluvného vzťahu zo strany žalovaných výpoveďou je iluzórna. Hoci žalovaní mali oprávnenie písomne vypovedať zmluvu, ktorá nadobúda platnosť doručením žalobcovi, jej účinnosť však bola podmienená úplným vyrovnaním všetkých záväzkov žalovaných vyplývajúcich zo zmluvy. Uvedené zmluvné dojednanie je v rozpore s dobrými mravmi, keď má za následok, že majiteľ účtu, ktorému bol poskytnutý kontokorent a ktorý nemá splnené všetky záväzky z neho plynúce, nemôže účinne ukončiť zmluvný vzťah, na základe ktorého sa poskytol úver a to aj za situácie, že kontokorent dlhodobo nevyužíva. Konkrétne zmluvné ustanovenie však zánik zmluvy o kontokorentnom úvere výpoveďou zo strany dlžníka podmieňuje úplným vyrovnaním všetkých záväzkov žalovaných titulom povoleného prečerpania a v konečnom dôsledku „núti“ dlžníka k tomu, aby zotrval v zmluvnom vzťahu, len z dôvodu, že nemá uhradené záväzky titulom povoleného prečerpania (napr. z dôvodu nedostatku peňažných prostriedkov). Takéto dojednanie súčasne môže prakticky oddialiť nastanie splatnosti záväzku titulom povoleného prečerpania do okamihu podania výpovede (za splnenia podmienky, že všetky záväzky žalovaných ako dlžníkov z titulu povoleného prečerpania boli splnené). Nič nebráni veriteľovi (žalobcovi), aby si pohľadávku titulom kontokorentného úveru uplatnil včas. Je na žalobcovi, aby sledoval v primeranej dobe, či poskytnutý bankový produkt naďalej naplňa svoj účel (tak ako bolo vyššie vymedzený) a v prípade, ak tento účel nenaplňa a súčasne existuje debetný zostatok, aby za tohto skutkového stavu v primeranej dobe po nesplnení povinnosti žalovaných uhrádzať potrebné množstvo peňažných prostriedkov na úhradu záväzkov a vyrovnaní debetného zostatku, ukončil zmluvný vzťah. Za primeranú dobu však nemožno považovať obdobie niekoľkých rokov, ako je to v prejednávanej veci, kedy zmluvný vzťah formálne trval, hoci dlhodobo nenaplňal svoj účel. Uvedený postup je nepochybne v rozpore s dobrými mravmi.

Pre určenie dátumu splatnosti pohľadávky a s tým súvisiaceho začiatku plynutia premlčacej doby je rozhodujúce, dokedy žalovaní čerpali peňažné prostriedky na základe kontokorentu, resp. dokedy bezhotovostnými alebo hotovostnými vkladmi na účet úver splácali. Uvedený názor korešponduje zneniu VOP, v zmysle ktorého je pohľadávka z kontokorentného úveru splácaná (v čase do konečnej splatnosti úveru) formou započítania pohľadávky z úveru banky voči klientovej pohľadávke z účtu, a to v momente vzniku pohľadávky z účtu a v rozsahu, v ktorom sa pohľadávky kryjú. Z výpisu z účtu vyplynulo, že žalovaní naposledy uhradili sumu (2.324,- Sk) dňa 20. 02. 2007 a toho istého dňa naposledy čerpali peňažné prostriedky v debete. Od uvedeného dátumu nebol úver zo strany žalovaných čerpaný a rovnako z ich strany nedošlo k žiadnej úhrade. Nemožno opomenúť, že podľa zmluvných podmienok bol žalobca oprávnený vypovedať zmluvu v prípade, ak žalovaní úver nečerpali úver v priebehu šiestich po sebe nasledujúcich mesiacov, uvedené oprávnenie žalobca nevyužil a zmluvu ponechal v platnosti po dobu viac ako 3 roky od posledného čerpania. Už len samotné obdobie od posledného čerpania úveru do vypovedania zmluvy prekračuje dĺžku všeobecnej trojročnej premlčacej doby. Súd tiež zdôrazňuje, že kontokorentný úver slúži na krátkodobé čerpanie peňažných prostriedkov a preto „predlžovanie“ zmluvy o kontokorentnom úvere za stavu, keď žalovaní dlhodobo nečerpali kontokorentný úver nezodpovedá jeho charakteru a účelu. Suma debetného zostatku sa od uvedenej doby (20. 02. 2007) zvyšovala len o poplatky za vedenie účtu, poplatky za vyhotovenie a doručenie výpisu a pripísaný debetný úrok. Pokiaľ zástupkyňa právneho zástupcu žalobcu poukázala na skutočnosť, že vo výpise č. III je dňa 22. 07. 2011 zaúčtovaná položka s názvom schválenie úveru vo výške 785,45 eur, k tomuto súd uvádza, že zmluva o úvere bola vypovedaná dňa 06. 09. 2010 a dňa 22. 07. 2011 bol bežný účet zrušený, preto dňa 22. 07. 2011 logicky nemohol byť schválený kontokorentný úver. Od uvedeného dátumu (20. 02. 2007) vznikla žalovaným povinnosť bez zbytočného odkladu poukázať na

predmetný účet peňažné plnenie na úhradu vzniknutých záväzkov súvisiacich s čerpaním kontokorentu. Hoci VOP neurčujú presný dátum lehoty, dokedy si má dlžník uvedenú povinnosť splniť, mal by tak urobiť priebežne, v krátkom čase, ktorý sa má počítať na týždne, príp. na obdobie mesiaca. Pri určení dátumu splatnosti uplatnenej pohľadávky je nevyhnutné brať zreteľ aj na účel, ktorý sa poskytnutím kontokorentu sleduje, tak ako je vyššie uvedené. Nemožno tiež prehliadnuť skutočnosť, že v zmysle zmluvných podmienok bola splatnosť úrokov dohodnutá mesačne. Aj z uvedeného možno vyvodiť záver, že žalovaní mali povinnosť v tom ktorom mesiaci, v ktorom vznikol debetný zostatok zaplatiť nielen úroky z čerpanej sumy, ale poukázať potrebné množstvo peňažných prostriedkov na úhradu všetkých záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy. Je potrebné zdôrazniť, že po 20. 02. 2007 na účte žalovaných sa neuskutočňovali žiadne transakcie naplňajúce účel povoleného prečerpania, na základe ktorých by bolo možné usúdiť, že žalovaní čerpali peňažné prostriedky v mínuse, resp. úver splácali. Za takýto úkon v žiadnom prípade nemožno považovať len účtovanie vyššie uvedených poplatkov a pripisovanie debetných úrokov bez toho, aby sa naplnil primárny účel povoleného prečerpania, t. j. skutočné čerpanie peňažných prostriedkov majiteľom účtu v tzv. debete (mínuse), t. j. žalovanými. Vzhľadom na skutočnosť, že uplatnený nárok je plnením zo spotrebiteľskej zmluvy, premlčuje sa nárok na peňažné plnenie (z uvedeného zmluvného vzťahu) v 3 - ročnej premlčacej dobe v zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka. Preto súd pri skúmaní otázky premlčania aplikoval občianskoprávnu úpravu ohľadom dĺžky premlčacej doby, ktorá je priaznivejšia pre žalovaných ako spotrebiteľov. Nič na tom nemení skutočnosť, že samotný zmluvný vzťah založený medzi žalobcom a žalovanými je tzv. absolútnym obchodno-záväzkovým vzťahom, ktorý sa riadi režimom Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu zmluvných strán. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným zmluvným typom, ale ide o osobitný druh zmluvy, ktorý môže byť prítomný tak v občianskoprávných ako aj v obchodnoprávných vzťahoch. Nemožno opomenúť ani ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Preto ani uzavretie absolútneho obchodno-záväzkového vzťahu, ktorý je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou, sa nemôže odchyliť od občianskoprávnej úpravy v otázke premlčania, ktorá je na prospech spotrebiteľa ako žalovaných na rozdiel od právnej úpravy premlčania v Obchodnom zákonníku. Spotrebiteľ si nemôže zhoršiť svoje zmluvné postavenie, preto je v legitímnom očakávaní použitia pre neho priaznivejšej právnej úpravy. Aplikáciu občianskoprávnej úpravy v otázke premlčania v spotrebiteľských zmluvách potvrdila rozhodovacia prax súdov (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25. 01. 2011, sp. zn. 5 MCdo/20/2009, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23. 11. 2011, sp. zn. 17 Co/167/2011, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 11. 06. 2013, sp. zn. 6Co/218/2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/26/2012 a 6Co/81/2012, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 19. 06. 2013, sp. zn. I. ÚS 402/2013). V súvislosti s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. 03. 2013, sp. zn. 6 MCdo/4/2012 súd uvádza, Najvyšší súd SR v posudzovanej kauze nevyslovil právny názor, že na premlčanie nárokov vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv sa nepoužije úprava priaznivejšia pre spotrebiteľa napr. občianskoprávna v zmysle ust. § 52 ods. 2 a § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Premlčacia doba uplatneného nároku žalobcu vzniknutého titulom povoleného prečerpania začala plynúť dňa 21. 02. 2007 (odo dňa nasledujúceho po poslednom črpaní úveru), preto premlčacia doba uplynula dňa 21. 02. 2010. Žaloba bola doručená súdu dňa 14. 05. 2013, t. j. po uplynutí 3 - ročnej premlčacej doby. Z dôvodu premlčania uplatneného nároku bola žaloba zamietnutá.

Pre posúdenie, či ust. § 5b zákona č. 250/2007 z. z., účinné od 01. 05. 2014, je možné aplikovať aj na konania začaté na súde pred jeho účinnosťou, je rozhodujúce, či konkrétne ustanovenie má (aj) procesný charakter. Hoci samotné premlčanie má nepochybne hmotnoprávny charakter, procesná povaha citovaného ustanovenia § 5b vyplýva z jeho samotného znenia. Na jeho základe sa súdu (ktorý je možné považovať za orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľských zmlúv) ukladá povinnosť v súdnom konaní z úradnej povinnosti prihliadať na premlčanie v spotrebiteľských veciach, aj keď sa ho spotrebiteľ nedovolá, teda ide o konkrétny procesný postup súdu v konaní, čo nasvedčuje procesnoprávnemu charakteru ustanovenia. Keďže ide o procesné ustanovenie, v prípade absencie prechodného ustanovenia platí, že súd postupuje podľa právneho stavu, účinného v čase rozhodovania súdu. Časová pôsobnosť noriem civilného procesného práva je vybudovaná na zásade, že procesné normy nadobúdajú túto pôsobnosť dňom svojej účinnosti. Problematiku začatých a neskončených konaní, ako aj účinky vykonaných procesných úkonov riešia prechodné ustanovenia. Platí základné pravidlo, podľa ktorého ak zákon neustanoví inak, platí nový zákon aj v konaniach, ktoré boli začaté pred jeho účinnosťou. Právne účinky už urobených procesných úkonov zostávajú zachované (Mazák J.

Základy občianskeho procesného práva. 2. vydanie. Bratislava: IURA EDITION, 2004, s.24). Preto ak v čase rozhodovania súdu vo veci je účinné ustanovenie § 5b citovaného zákona, súd je povinný ho aplikovať, i keď sa súdne konanie začalo skôr, t. j. pred účinnosťou zákona.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 OSP. Žalovaným, ktorí boli v konaní úspešní v plnom rozsahu, vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalobcovi, v konaní neúspešnému. Súd nepriznal žalovaným náhradu trov konania, keďže si ju neuplatnili.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.